

Helga Zepp-LaRouche til International Fredskoalitions 40. møde, 8. marts 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I er kommet; det er dejligt at se en masse nye ansigter i dag. Mit navn er Anastasia Battle. Dette er vores 40. møde i træk, hvilket er ret fantastisk. Det er så vidunderligt, at vi har bragt så mange grupper og individer sammen fra hele verden for at koordinere vores ideologier til det fælles bedste, for at skabe ægte fred i verden. Vi ønskede at samle alle i dag til et særligt møde for at få et svar fra Vesten på især faren for atomkrig, som er det, der sker i Ukraine, og som også er meget forbundet med det, der sker med folkemordet i Gaza. Det er alt sammen en del af samme proces lige nu, som vi er nødt til at reagere beslutsomt på.

Jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig hilse på jer alle og udtrykke min taknemmelighed over, at så mange eksperter er med i dette opkald. Jeg tror, at nogle få tænkende mennesker i forskellige dele af verden er ved at blive meget bekymrede over det faktum, at vi er tættere på en atomkrig end nogensinde før i historien. I betragtning af den utrolige irrationalitet hos mange vestlige ledere kræver det en ekstraordinær indsats fra Den Internationale Fredskoalition og andre fredsbevægelser, som vi er nødt til at forene for virkelig at få en ændring i situationen.

Først og fremmest har vi den igangværende NATO-manøvre,

Steadfast Defender. Den involverer 90.000 NATO-tropper, der har været udstationeret siden februar og ind i maj, og som for første gang udøver idéen om et russisk angreb på et NATO-land, og et stort antal tropper bliver flyttet i denne manøvre. Der er en russisk publikation, der kommenterer det og siger, at sådanne manøvrer giver et meget godt dække og påskud for et faktisk angreb. Så i den forstand er vi i en situation med forhøjet alarmberedskab af den årsag.

Ellers er der flere og flere beviser på, at Ukraine ikke kan vinde krigen i Ukraine. Først og fremmest sagde Jacques Baud, en schweizisk analytiker, at forholdet mellem antallet af dræbte i Ukraine og Rusland er 1:10; 50.000 dræbte russere, 500.000 dræbte ukrainere. Og de mangler soldater lige nu, og Vesten mangler kapacitet til at levere ammunition, hvor også det russiske overlegenhedsforhold er 1:10 til fordel for den russiske side. Men på trods af det – og det er en analyse, som mange eksperter, der følger situationen, deler – gentager de vestlige mainstream-medier stadig fortællingen om, at hvis bare Vesten ville levere flere tunge og mere vidtrækkende våben, så ville Ukraine vinde. Når der i virkeligheden næppe er nogen tænkelig mulighed for, hvordan det kan gøres.

I stedet er det præcis, som general Harald Kujat (pensioneret) sagde i august sidste år, at NATO vil komme til det punkt, hvor man enten skal gå efter en diplomatisk løsning eller trappe op. Jeg kan kun sige, at den tyske situation er særligt vanvittig, fordi skandalen, der kom frem i sidste uge, handler om, at fire officerer fra luftvåbnet havde en samtale om, hvordan man planlægger et angreb med Taurus-missiler på Kertjbroen, der forbinder det russiske fastland med Krim, og hvordan man distribuerer dataene til ukrainerne på en sådan måde, at Tyskland ikke ville blive betragtet som en umiddelbar krigspart, men ikke desto mindre gør alle de nødvendige skridt, der de facto ville gøre Tyskland til en krigspart. Det blev lækket på en eller anden måde, og i stedet for at fokusere på, at det øger faren for, at Tyskland bliver trukket

ind i krigen som en krigsførende part, og at det øger faren utroligt meget, diskuterer mainstreammedierne det slet ikke. I stedet diskuterer de kun, hvem der lakkede historien, og om det er russisk desinformation og så videre. Der er en tidligere tysk oberst Ralph Thiele, som har en artikel i flere aviser, hvor han peger på, at den egentlige skyldige eller mistænkte for at have lækket disse bånd er briterne, fordi briterne har været den vigtigste drivkraft i denne krigsindsats.

Så vi sidder på en krudttønde, for hvis denne krig fortsætter yderligere, og vi ikke vender tilbage til en diplomatisk løsning, som var meget tæt på i marts 2022, hvilket {Wall Street Journal} og mange andre aviser nu har rapporteret i detaljer, er der fare for, at det kommer helt ud af kontrol. Det faktum, at de vestlige ledere og de tilknyttede medier synes at være fuldstændig ude af stand til at diskutere denne sag, som den bør diskuteres – nemlig at vi er på randen af Tredje Verdenskrig, og vi er nødt til at tage presserende skridt til at ændre dagsordenen – er virkelig absolut skræmmende.

Som Anastasia allerede har sagt, kan situationen i Sydvestasien ikke betragtes separat, men den er en del af den overordnede strategiske situation, som udspilles af geopolitiske motiver snarere end fornuft. Den sydafrikanske regering har fremsat endnu en hasteanmodning til Den Internationale Domstol om at træffe yderligere foranstaltninger, fordi Israel ikke har overholdt de seks foranstaltninger, der blev foreskrevet den 26. januar, og flere af FN's særlige rapportører, Volker Türk og også rapportøren for fødevareresikkerhed [Michael Fakhri], har begge været ude og sige, at det, der foregår, udgør folkedrab. Rapporterne om, at situationen er sådan, at folk sulter hvert minut, er gået fra en truende sultekrise til en fuldt igangværende sultekrise. Der er flere mennesker, der siger, at der ikke er nogen tvivl om, at det er med vilje.

USA har ifølge {Washington Post} leveret 100 gange uanmeldt våbensalg til Israel siden den 7. oktober, og USA og Tyskland er den dag i dag de største leverandører af våben til Israel. Uanset hvad der i sidste ende kommer ud af efterforskningen af folkedrab, vil det derfor rejse spørgsmålet om, hvilken rolle disse to regeringer spiller i det. Jeg er meget omhyggelig med at formulere mine ord i betragtning af, at der er en utrolig indsats for at undgå enhver form for diskussion, især i Tyskland lige nu.

Så jeg tror, vi befinder os i en helt ekstremt farlig situation. Jeg tror, vi er nødt til at fordoble vores indsats for at vække befolkningen, for der er mange mennesker, der er bange, men næsten ingen ser en udvej. Vi har hele tiden sagt, at den eneste udvej for Sydvestasien er, at vi må sætte Oaseplanen på den internationale dagsorden. For man er nødt til at give alle parter et perspektiv af håb, hvis man skal gøre sig håb om at nå frem til en fredsaftale. Der kan jeg fortælle, at vi har flere højtstående repræsentanter for regionen, som går ind for Oasis-planen og hjælper os med at opbygge en stor konference den 13. april. Jeg vil også opfordre alle deltagere i dag til at hjælpe med at opbygge denne konference for et gennembrud, fordi vi er nødt til at få en større diskussion om, at et sådant alternativ eksisterer for at skabe et gennembrud og ændre denne situation. Det samme gælder naturligvis for den overordnede strategiske situation, hvor ideen om at have en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten, også kommer mere og mere ind i diskussionen, for som vi vil høre om et par minutter, har et kongresmedlem fra Mexico holdt en meget vigtig tale med præcis det krav.

Så jeg vil stoppe her, men jeg kan kun sige, at vi befinder os i en situation, hvor vi kan miste civilisationen når som helst: Det er så anspændt. Jeg tror ikke, at forskellen mellem det, vi ved, der foregår, og befolkningens bevidsthed kunne

være større. Det er det, vi hurtigst muligt må rette op på og få folk mobiliseret til at ændre politikken til et nyt paradigme for et fælles samfund med én fremtid for menneskeheden. For det er, hvad vi har; vi er én menneskehed, der sidder i én båd, og hvis det går galt, er der ingen tilbage til at diskutere hvorfor. Det er derfor, vi er nødt til at øge vores indsats enormt. Tak for det.

{{Bemærkninger under diskussionen:}}

Netop denne gruppe her, International Peace Coalition, er faktisk vores forsøg på at gøre netop det, at skabe en international bevægelse. Kongresmedlem Robles fra Mexico, som vi hørte tidligere holde denne tale til den mexicanske kongres, var en af de tidlige medstiftere af denne idé. Vi havde oprindeligt den idé, at vi ville forsøge at få parlamentarikere fra hele verden til at gøre præcis, hvad han gjorde; nemlig at organisere deres respektive valgte parlamenter til at vedtage resolutioner og lovgivning for ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skulle tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Jeg må sige, at der er en vis grad af frustration, for jeg havde håbet, at dette ville udvikle sig meget hurtigere i betragtning af farens åbenlyse natur. Det er nu næsten to år siden, vi startede denne indsats. På den anden side voksede det også i forskellige retninger. Det er ikke længere kun parlamentarikere; vi har en gren, som er religiøse ledere, hvilket Anastasia beskrev et aspekt af. Og så har vi mange mennesker fra andre dele af verden.

Så jeg mener stadig, hvad jeg sagde helt i begyndelsen; at vi har brug for en bevægelse, der hedder "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" De af jer, der kender en lille smule til historie og marxisme, ved, at det er en variation af det, Karl Marx sagde, nemlig "Proletarer fra alle lande foren jer!" Men da Karl Marx kun var manden fra Trier, og jeg er kvinden fra Trier, tog jeg mig det privilegium at ændre sloganet til

“Verdensborgere fra alle lande foren jer!” (selvom vi ikke er marxister – red.) Jeg tror, det er præcis, hvad vi er nødt til at gøre, for atomkrig berører ethvert menneskes egeninteresse på planeten, fordi den truer med at fjerne eksistensgrundlaget for alle. Derfor er alle verdensborgere med det samme i den forstand.

Jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det på mange måder. Men jeg tror, at ud fra hvad alle de forskellige talere sagde, vil jeg bare kommentere, at jeg tror, at vi lige nu befinder os i de nok farligste 1-2 år i historien nogensinde. Det har ikke så meget at gøre med det amerikanske valg, selv om det er en faktor, men det har meget mere at gøre med det faktum – og jeg tror, at [navn redigeret] talte om det, også [navn redigeret]. Det har at gøre med det faktum, at dette nye paradigme er ved at opstå. Det Globale Syd, som er den Globale Majoritet, vil ikke længere være underlagt kolonialismens åg. Hvis man lytter til talerne fra afrikanske, asiatiske og latinamerikanske ledere, er der en helt anden ånd. De respekterer ikke længere europæernes og amerikanernes eurocentriske racisme. De ønsker ikke at høre søndagsprædikener. De insisterer på deres ret til udvikling. Det er præcis, hvad den unge amerikanske republik blev grundlagt på: retten til at have deres egen produktion, deres egen industrielle udvikling. Det, som disse lande i det Globale Syd forsøger at gennemføre, er ikke anderledes end det, som USA blev grundlagt på af de stiftende fædre. Jo hurtigere vi kan overbevise amerikanerne og europæerne, men især amerikanerne lige nu, om, at de bør alliere sig med det Globale Syd, de bør stoppe denne gudsforladte idé om, at man er nødt til at have en fjende for at retfærdiggøre sine militære udgifter, man er nødt til at have permanente krige.

Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi som menneskehed kan komme ud af denne krise, er, at vi holder op med at tænke i geopolitiske termer. Wolfowitz-doktrinen skal i skraldespanden. Og så må vi begynde at forholde os til disse

andre nationer i Brasilien, i Indonesien, i Indien, i Sydafrika, i Nigeria, i Egypten og alle disse andre lande som normale partnere på lige fod. Jeg tror, vi er nødt til at uddanne amerikanerne og europæerne, som har haft denne frygtelige arrogance, hvor de tror, at de er så meget bedre, at de er de gode, og at alle de andre er onde. Det er fuldstændig nonsens. Hvis man gør en ærlig indsats og prøver at forstå hver kultur ud fra deres egen tradition, som nogle gange er 5.000 eller 7.000 år gammel, og man prøver at forstå, hvordan den kultur, den nation, den civilisation voksede og udviklede sig og producerede smuk poesi og malerkunst og alle disse ting, så begynder man at se helt anderledes på det. Man ser det ikke som en konkurrence mellem imperiale konstruktioner, for de fleste af disse lande er ikke imperialistiske. Faktisk kender jeg ikke nogen af disse lande, der er imperialistiske. Kina er helt sikkert ikke imperialistisk. Rusland er ikke imperialistisk, og det er alle de andre lande naturligvis heller ikke.

Så jeg tror, at den virkelige opgave for at stoppe denne krig er at overbevise det såkaldte kollektive Vesten om, at vi bør være venner med Den Globale Majoritet. Og så ville alle problemerne være meget lette at løse. Jeg tror, vi er nødt til at opbygge en bevægelse baseret på den idé, for jeg tror ikke, at andet vil løse problemet.

{Afsluttende bemærkninger

Objektivt set tror jeg ikke, at faren for atomkrig er mindre, end da vi startede denne samtale. Men jeg er ikke desto mindre meget glad for diskussionen, for jeg synes, at der kom mange ekstremt vigtige bidrag, og jeg synes, at tegnene på håb er små, men nogle gange, når man er i en krise, kan selv små håb og ideer forårsage et skift.

Nu vil jeg gerne svare [navn redigeret] og også [navn redigeret] på en bestemt måde. Jeg tror, vi har anvist en vej. Jeg tror, at vi for to eller tre sessioner siden så Oasis-

videoen, som er en 14 minutter lang programmatisk idé om, hvordan man kan forvandle Sydvestasien til en blomstrende region, hvor alle kan få fred og en fremtid. Den 13. april vil vi afholde en international fredskonference om Oasis-planen med lokale arrangementer i New York og Dresden. Men mest af alt bliver det en international internetkonference. Det vil være virkeliggørelsen af det, I så i videoen, for så vidt som vi er i gang med at rekruttere fremragende eksperter i vand, i atomenergi, i hvordan man rent faktisk opbygger Oasis-planen. Vi har også allerede fået fuld opbakning til denne plan fra førende organisationer i regionen. Jeg tror, det vil være et totalt tegn på håb om, at kræfterne i Sydvestasien ønsker denne plan, og jeg vil opfordre og bede jer om at gense videoen og tænke på, hvem I kan få den ud til – parlamentarikere, borgmestre, byråd, forretningsfolk, diplomater, andre organisationer. Lad os gøre det til et rigtigt, på tysk ville man sige, “{Paukenschlag}” [trommeslag]; dette er symfonien med braget! Hele verden vågner virkelig op til dette perspektiv. Jeg er en gammel politisk hest, og jeg har en god fornemmelse af, hvordan politik fungerer. Dette er en flanke, der kan fungere, fordi den adresserer så mange af palæstinenserne grundlæggende behov, og i virkeligheden også israelernes, og alle de andre lande i regionen, der ønsker stabilitet og fred. Så jeg tror, vi kan få det til at fungere.

Så det større billede, som Oasis-planen kun er en del af, er, hvad kongresmedlem Robles sagde i det mexicanske parlament, en tale om behovet for at have en international sikkerheds- og udviklingskonference. Jeg vil bede [navn redigeret] om at præsentere dette for Galloway, og hvis han vil gøre det samme, og holde en tale i det britiske parlament om denne idé. Jeg ved, at alle de andre parlamentarikere ville besvime, hvilket måske ikke ville være det værste, der kunne ske, men det ville helt sikkert være endnu et {Paukenschlag}. Så kunne vi tage disse to tiltag og gå til alle velmenende og fornuftige parlamentarikere og bede dem om at gøre det samme i det

italienske parlament, i det slovakiske parlament, i det argentinske parlament, simpelthen alle steder. Og igen få en massebevægelse, hvad vi ønskede at gøre for to år siden, men det tog tydeligvis nogle skridt ind imellem, og få en parlamentarisk bevægelse for ideen om, at vi har brug for en anden sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, hvilket betyder, at man skal tage hensyn til alles interesser; for hvis man udelader en person eller en nation, er det kimen til den næste konflikt, som det blev demonstreret med Versailles-traktaten efter Første Verdenskrig.

Jeg tror, at det er den rigtige vej at gå. Vi er nødt til at få denne debat, vi er nødt til at give os selv en orden, der giver mulighed for velfærd og overlevelse og lykke for alle lande på planeten. Det lyder måske kompliceret, men jeg tror ikke, at noget mindre koncept vil løse de problemer, vi har i dag. Så hvis du er enig i det, vil jeg bede dig om at tage disse to initiativer: Det ene er Oasis-planen; og det andet er at få flere parlamentarikere eller universiteter eller tænketanke eller andre grupper af mennesker til at diskutere denne idé. NATO er forældet, og en multipolær verden er heller ikke god nok, for der er stadig geopolitik i det. Det, vi skal opnå, er at flytte menneskeheden til et højere plan, det vil sige et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg har forsøgt at skitsere den i de ti principper. Du kan bruge disse ti principper til at give folk en idé om, hvad der kunne være en invitation til en sådan diskussion. Det er min appel til dig om at hjælpe os med at sprede disse ideer og gøre dem mere kraftfulde.